

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Staatssecretaris van Financiën

Sagsøgt: Orange European Smallcap Fund N.V.

Præjudicielle spørgsmål

1. Skal artikel 56 EF, sammenholdt med artikel 58, stk. 1, EF, fortolkes således, at en lovgivning i en medlemsstat, der — af de i slutningen af punkt 5.2.1 i denne dom nævnte grunde — foreskriver en godtgørelse til et skattemæssigt investeringsinstitut for kildeskat, der i en anden medlemsstat er indeholdt af udbytte, som det skattemæssige investeringsinstitut modtager, er i strid med forbudet i artikel 56 EF

a. begrænset til det beløb, en fysisk person, der har bopæl i Nederlandene, ville kunne medregne på grundlag af en dobbeltbeskatningsoverenskomst, der er indgået med en anden medlemsstat

b. begrænset når og for så vidt som det skattemæssige investeringsinstituts aktionærer er fysiske personer, der ikke har bopæl i Nederlandene, eller er selskaber, der ikke underlagt nederlandsk selskabsbeskatning?

2. Såfremt spørgsmål 1 helt eller delvist besvares bekræftende:

2.a. Omfatter begrebet »direkte investeringer« i artikel 57, stk. 1, EF også indehavelse af en aktiepost i et selskab, såfremt indehaveren af aktierne blot har aktieposten som investering, og aktiepostens størrelse ikke gør indehaveren i stand til at udøve en betydelig indflydelse på selskabets drift eller kontrol hermed?

2.b. Er en restriktion for kapitalbevægelser, der er forbundet med skatteopkrævning, der er forbudt med hensyn til grænseoverskridende kapitalbevægelser inden for EF i medfør af artikel 56 EF også forbudt i tilfælde af de samme kapitalbevægelser — under i øvrigt tilsvarende omstændigheder — til og fra tredjelande?

2.c. Såfremt spørgsmål 2.b. besvares benægtende skal artikel 56 så fortolkes således, at en medlemsstats begrænsning af en skattemæssig godtgørelse til et skattemæssigt investeringsinstitut med hensyn til kildeskat på udbytte, der er modtaget fra et tredjeland, der er begrundet i den omstændighed, at ikke alle det skattemæssige investeringsinstituts aktionærer har hjemsted i den pågældende medlemsstat, er forenelig med denne artikel?

3. Er det for besvarelsen af de forrige spørgsmål af betydning:

3.a. om den beskatning, der er indeholdt i et andet land af udbytte, der er modtaget fra dette land, er højere end den beskatning, som videreudlodningen af dette udbyttet til udenlandske aktionærer, er underlagt i den

medlemsstat, hvori det skattemæssige investeringsinstitut er etableret

3.b. om de af det skattemæssige investeringsinstituts aktionærer, der har hjemsted uden for den medlemsstat, hvori det skattemæssige investeringsinstitut er etableret, har bopæl eller er etableret i et land, hvormed ovennævnte medlemsstat har en overenskomst, som på gensidig vis fastsætter medregning af kildeskat af udbytte

3.c. om de af det skattemæssige investeringsinstituts aktionærer, der har hjemsted uden for den medlemsstat, hvori det skattemæssige investeringsinstitut er etableret, har bopæl eller er etableret i et EF-land?

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Bundeskommunikationssenat (Østrig) den 27. april 2006 — Österreichischer Rundfunk (ORF)

(Sag C-195/06)

(2006/C 178/26)

Processprog: tysk

Den forelæggende ret

Bundeskommunikationssenat (Østrig).

Part i hovedsagen

Österreichischer Rundfunk (ORF).

Præjudicielle spørgsmål

1) Skal artikel 1, litra f), i Rådets direktiv 89/552/EØF (!) af 3. oktober 1989 om samordning af visse love og administrative bestemmelser i medlemsstaterne vedrørende udøvelse af tv-radiospredningsvirksomhed som affattet ved Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 97/36/EF (?) af 30. juni 1997 om ændring af Rådets direktiv 89/552/EØF om samordning af visse love og administrative bestemmelser i medlemsstaterne vedrørende udøvelse af tv-spredningsvirksomhed fortolkes således, at begrebet »teleshopping« tillige omfatter udsendelser eller dele af udsendelser, hvor tv-selskabet giver seerne mulighed for gennem direkte opkald til overtakserede telefonnumre, og således mod betaling, at deltage i en konkurrence foranstaltet af dette tv-spedningsforetagende selv?

2) Såfremt spørgsmålet besvares benægtende: Skal artikel 1, litra c), i Rådets direktiv 89/552/EØF af 3. oktober 1989 om samordning af visse love og administrative bestemmelser i medlemsstaterne vedrørende udøvelse af tv-radio-spredningsvirksomhed som affattet ved Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 97/36/EF af 30. juni 1997 om ændring af Rådets direktiv 89/552/EØF om samordning af visse love og administrative bestemmelser i medlemsstaterne vedrørende udøvelse af tv-spredningsvirksomhed fortolkes således, at tillige meddelelser under udsendelser eller dele af udsendelser, hvorigennem tv-spredningsforetagendet giver seerne mulighed for gennem direkte opkald til overtakserede telefonnumre, og således mod betaling, at deltage i en konkurrence foranstaltet af dette tv-spredningsforetagende selv, skal betragtes som »fjernsynsreklame«?

⁽¹⁾ EFT L 298, s. 23.

⁽²⁾ EFT L 202, s. 60.

Appel iværksat den 4. maj 2006 af Cementbouw Handel & Industrie BV til prøvelse af dom afsagt den 23. februar 2006 af Retten i Første Instans (Fjerde Udvidede Afdeling) i sag T-282/02 — Cementbouw Handel & Industrie BV mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

(Sag C-202/06 P)

(2006/C 178/27)

Processprog: engelsk

Parter

Appellant: Cementbouw Handel & Industrie BV (ved lawyers W. Knibbeler, O. Brouwer og P.J. Kreijger)

Den anden part i appelsagen: Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

Appellanten har nedlagt følgende påstande

— Ophævelse af dommen afsagt den 23. februar 2006 af Retten i Første Instans, hvorved:

- Kommissionen blev frifundet
- appellanten pålagdes at betale sagens omkostninger.

— Sagen hjemvises til fornyet behandling ved Retten, såfremt det skønnes formålstjenligt.

— Kommissionen tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Anbringender og væsentligste argumenter

Appellanten gør gældende, at Retten i Første Instans i dommen af 23. februar 2006

a) har foretaget en urigtig fortolkning og anvendelse af artikel 1, 2 og artikel 3, stk. 1, i Rådets forordning (EØF) nr. 4064/89 af 21. december 1989 om kontrol med fusioner og virksomhedsovertagelser, som ændret ved forordning (EF) nr. 1310/97 (fusionsforordning) ⁽¹⁾ og

b) har tilsidesat proportionalitetsprincippet og foretaget en urigtig fortolkning og anvendelse af fusionsforordningens artikel 8, stk. 2

hvilket førte til, at Retten med urette frifandt Kommissionen og undlod at annullere Kommissionens beslutning, for så vidt som denne beslutning forkastede de af appellanten og Haniel oprindeligt fremsatte tilsagn som utilstrækkelige.

⁽¹⁾ EFT L 180, s. 1.

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Rechtbank Groningen (Nederlandene) den 2. maj 2006 — Essent Netwerk Noord BV m.fl. mod Aluminium Delfzijl BV

(Sag C-206/06)

(2006/C 178/28)

Processprog: nederlandsk

Den forelæggende ret

Rechtbank Groningen (Nederlandene)

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Essent Netwerk Noord BV

Sagsøgt: Aluminium Delfzijl BV

De øvrige parter i sagen: B.V. Nederlands Electriciteit Administratiekantoor, Saranne BV, BV Nederlands Electriciteit Administratiekantoor, Den Nederlandske Stat (Økonomiministeriet)